

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ในยุคบรรจบพบกันลูกๆ ได้รับพรของสัจจะจากพ่อที่แท้จริง ดังนั้นลูกต้องไม่โกหก
- คำถาม:** ลูกๆ ต้องทำความเพียรพยายามอะไรเพื่อที่จะกลับมาปราศจากกิเลสอย่างแน่นอน?
- คำตอบ:** ลูกต้องทำความเพียรพยายามที่จะกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณอย่างแน่นอน ฝึกฝนที่จะมองเห็นดวงวิญญาณที่กึ่งกลางหน้าผากของแต่ละคนเท่านั้น พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณในขณะที่ลูกพูดกับดวงวิญญาณและรับฟังดวงวิญญาณ สายตาของลูกไม่ควรทอดมองไปยังร่างกายของพวกเขา นี่คือการพยายามหลักที่ลูกต้องทำและในความพยายามนี้ที่มีอุปสรรค ฝึกฝน “ฉันเป็นดวงวิญญาณ ฉันเป็นดวงวิญญาณ” ให้มากเท่าที่จะเป็นไปได้
- เพลง:** ขอคารวะต่อชีวิต

โอมซานติ พ่อเตือนลูกๆ ที่แสนหวานว่าวงจรโลกหมุนไปอย่างไร เวลาที่ลูกๆ รู้ว่าสิ่งใดก็ตามที่ลูกได้รับรู้จากพ่อและหนทางที่พ่อได้แสดงให้กับลูกนั้นไม่มีใครในโลกรู้ ท่านได้อธิบายความหมายของ “ผู้ที่กลายเป็นนายของโลกที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาและแล้วกลายเป็นผู้ที่กราบไหว้บูชา” ลูกจะไม่พูดถึงสิ่งนี้ต่อดวงวิญญาณสูงสุด สิ่งนี้ได้เข้าไปสู่สำนึกของลูกว่านี่คือสิ่งที่ลูกต้องอย่างสมบูรณ์ มีเพียงพ่อเท่านั้นที่บอกลูกถึงชาวของตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบของโลก ไม่มีใครสามารถถูกเรียกว่ามหาสมุทรแห่งความรู้ สิ่งนี้ไม่ได้เป็นคำยกย่องของศรีกฤษณะ ลูกๆ เข้าใจว่าเวลานี้ดวงวิญญาณกำลังได้รับความรู้ นี่คือน้ำที่มหัศจรรย์ ไม่มีใครนอกจากพ่อที่สามารถอธิบายสิ่งนี้ มีผู้รู้และผู้เคร่งศาสนามากมายที่สอนหรือขยายประเภทต่างๆ มากมาย ทั้งหมดนั้นคือหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ลูกไม่ได้กราบไหว้บูชาใครในยุคทอง ลูกไม่ได้กลายเป็นผู้กราบไหว้บูชาที่นั่น มีการกล่าวถึงพวกเขาว่า: “พวกเขาเคยเป็นเทพที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา” อย่างไรก็ตามพวกเขาไม่ได้เป็นเช่นนั้นอีกต่อไปแล้ว ผู้ที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาเดียวกันนั้นเวลานี้ได้กลายเป็นผู้ที่กราบไหว้บูชา พ่อพูดว่า: ผู้ที่เอยก็เคยกราบไหว้บูชาด้วยกัน เวลานี้ผู้คนของทั้งโลกคือผู้ที่กราบไหว้บูชาในโลกใหม่มีเพียงศาสนาเทพเดียวของผู้ที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาเท่านั้น เวลานี้ลูกๆ คือผู้ที่สำนึกรู้ว่าตามแผนของละครสิ่งที่ลูกต้องอย่างแท้จริง นี่คือนิทรรศการที่ถูกต้องอย่างแท้จริง เป็นเพียงการที่พวกเขาได้เปลี่ยนชื่อในกิตะและลูกพยายามที่จะอธิบายสิ่งนี้ เป็นเวลา 2500 ปีแล้วที่พวกเขาคิดว่ากิตะนั้นเป็นคำพูดของศรีกฤษณะ เวลานี้ต้องใช้เวลาสำหรับพวกเขาที่จะเข้าใจภายในชาติเกิดเดียวว่าเป็นพระเจ้าที่ไม่มีตัวตนที่พูดกิตะ? ท่านได้อธิบายด้วยเช่นกันว่าต้นไม้ของความเลื่อมใสศรัทธานั้นสูงและซับซ้อนเพียงใด ลูกสามารถเขียนว่าพ่อกำลังสอนราชาโยคะให้แก่ลูก ลูกๆ ที่มีศรัทธาเช่นนั้นสามารถอธิบายแก่ผู้อื่นด้วยศรัทธานั้น หากไม่มีศรัทธานั้นลูกเองก็จะกลับมาสับสนว่าจะอธิบายให้คนอื่นอย่างไรและกลัวว่าจะมีความปั่นป่วนบางอย่าง ลูกยังไม่ได้กลับมาปราศจากความกลัว ลูกจะปราศจากความกลัวเมื่อลูกกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณอย่างสมบูรณ์ ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาที่พวกเขามีความกลัว ลูกทั้งหมดคือนักกรบทักล้าหาญ ไม่มีใครในโลกรู้วิธีที่จะเอาชนะมายา เวลานี้ลูกๆ จดจำว่าพ่อเคยบอกลูกก่อนหน้านี้ด้วยเช่นกันว่า: มานมานะบาฟ! มีเพียงพ่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์เท่านั้นที่มาและอธิบายสิ่งนี้แก่ลูก แม้ว่าคำนี้จะมีการกล่าวถึงในกิตะ แต่ก็ไม่มีใครสามารถอธิบายได้ พ่อพูดว่า: ลูกๆ ขอให้ลูกมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ! วลีเหล่านี้ในกิตะเปรียบเสมือนเกลือกหนึ่งหยิบมือในกระสอบแบ่ง พ่อปลุกฝังศรัทธาในลูกเกี่ยวกับทุกสิ่ง ผู้ที่มีสติปัญญาที่ศรัทธาจะกลับมามีชัยชนะ เวลานี้ลูกกำลังประกาศสิทธิในมรดกของลูกจากพ่อ พ่อพูดว่า: ลูกต้องอยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูกอย่างแน่นอน ไม่จำเป็นสำหรับลูกทุกคนที่จะมาและอาศัยอยู่ที่นี้ ต้องมีการทำงานรับใช้และต้องเปิดศูนย์ ลูกคือหน่วยกู้ภัย ลูกคือพันธกิจของพระเจ้า ก่อนหน้านั้นลูกเป็นของพันธกิจของบุตรของมายา ในขณะที่เวลานี้ลูกเป็นของพันธกิจของพระเจ้า ลูกมีความสำคัญมาก คำยกย่องของลักษมีและนารายณ์คืออะไร? พวกเขาปกครองในลักษณะเดียวกันกับที่ราชาปกครองแต่พวกเขาถูกเรียกว่า “เต็มเปี่ยมไปด้วยทุกคุณธรรมและเป็นนายของโลก” เนื่องจากไม่มีอาณาจักรอื่นใดในเวลานั้น เวลานี้ลูกๆ เข้าใจแล้วว่าพวกเขากลายเป็นนายของโลกได้อย่างไร เวลานี้เรากำลังจะกลายเป็นเทพ ดังนั้นเราจะสามารถก้มลงให้กับพวกเขาได้อย่างไร? เวลานี้ลูกกลับมาเติมไปด้วยความรู้ ผู้ที่ไม่มีความรู้นี้ก็เฝ้าแต่ก้มศีรษะของเขาต่อไป เวลานี้ลูกรู้จักอาชีพของทุกคนด้วยเช่นกัน ลูกสามารถอธิบายว่าภาพใดลูกต้องและภาพใดผิด ลูกสามารถอธิบายด้วยเช่นกันว่านี่คืออาณาจักรของราวันและกำลังถูกจุดให้ลูกเป็นไฟ กองฟางจะต้องถูกจุดให้ลูกเป็นไฟ กล่าวกันว่าโลกนั้นเหมือนกองฟาง ลูกต้องอธิบายคำพูดที่ลูกนำมาใช้ พวกเขาได้สร้างภาพมากมายในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ในความเป็นจริงดั้งเดิมมีการกราบไหว้บูชาชีพบาบาแล้วกับบราห์มา วิษณุ

และ ชังการ์ ตริมูรติที่พวกเขาสร้างขึ้นมานั้นถูกต้อง และแล้วจึงมีลักษมีและนารายณ์นี้ สรัสวดีก็รวมอยู่กับบราห์มาใน ตริมูรติด้วยเช่นกัน พวกเขาสร้างรูปภาพมากมายในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา พวกเขาแม้กระทั่งกราบไหว้บูชาหุมา น ลูกกำลังจะกลายเป็นนักรบที่กล้าหาญ ในวัดบางคนถูกแสดงว่าซึ่งข้างและคนอื่นๆที่มา อย่างไรก็ตามพวกเขา (เทพ) จะซึ่งนั้นได้อย่างไร? พ่อพูดว่า: มหารตี มหารตีหมายถึงผู้ที่ซึ่งข้าง ดังนั้นพวกเขาจึงได้แสดงว่าพวกเขาซึ่งข้าง ความหมาย ของจะซึ่งข้างได้อย่างไรก็มีการอธิบายแก่ลูกด้วยเช่นกัน พ่ออธิบายว่า: มายาหรือจะซึ่งนั้นบางครั้งก็กลืนมหารตี เวลา นี้ลูกเข้าใจความรู้นี้แล้ว มายาก็กลืนมหารตีที่ดี สิ่งเหล่านี้เป็นประเด็นของความรู้อย่างไร? ไม่มีใครอื่นสามารถอธิบายสิ่งเหล่านี้ได้ พ่อพูดว่า: จงกลับมาปราศจากกิเลสและสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่ง ทุกวงจรพ่อพูดว่า: ตัณหาราคะคือศัตรูที่ยิ่งใหญ่ที่สุด ต้องใช้ความพยายามสำหรับลูกที่จะได้รับชัยชนะเหนือสิ่งนั้น ลูกเป็นของพ่อของผู้คน ดังนั้นลูกคือพี่น้องหญิงชาย ใน ความเป็นจริงแล้วตั้งแต่ลูกถือดวงวิญญาณ ดวงวิญญาณกำลังพูดกับดวงวิญญาณ ลูกต้องจดจำว่าเป็นดวงวิญญาณที่ ได้ยินทุกสิ่งผ่านหูเหล่านี้ นั่นกำลังพูดกับดวงวิญญาณไม่ใช่ร่างกาย เราดวงวิญญาณดั้งเดิมแล้วเป็นพี่น้องกันและแล้วเรา กลายเป็นพี่น้องหญิงชายกัน ลูกต้องถ่ายทอดสิ่งนี้ให้แก่พี่น้อง สายตาของลูกควรมองเห็นไปที่ดวงวิญญาณ นั่นกำลังพูด กับพี่น้องของฉัน พี่น้องกำลังฟังใช่ไหม? ใช่ ฉัน ดวงวิญญาณกำลังฟัง มีลูกคนหนึ่งในปีคานีที่เขียนเสมอว่า “ดวง วิญญาณนี้” และ “ดวงวิญญาณนั้น” “ฉันดวงวิญญาณกำลังเขียนผ่านร่างกายนี้” “ฉันดวงวิญญาณคิดสิ่งนี้” “ฉันดวง วิญญาณกำลังทำสิ่งนี้” การมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณต้องการความพยายาม “ฉันดวงวิญญาณพูด “นมัสเต”” เมื่อบาบา พูดว่า “ลูกๆ ทางจิต” ท่านต้องมองไปที่หน้าผาก เป็นดวงวิญญาณที่รับฟัง นั่นกำลังพูดกับดวงวิญญาณนี้ ในท่านอง เดียวกันสายตาของลูกควรจะไปจับจ้องไปที่ดวงวิญญาณที่อยู่ตรงกลางหน้าผาก อุปสรรคมาเมื่อสายตาของลูกจับจ้องไปที่ ร่างกาย นั่นพูดกับดวงวิญญาณ มองดูที่ดวงวิญญาณ ละทิ้งสำนึกของร่างกาย ดวงวิญญาณนี้ก็จะเข้าใจด้วยเช่นกันว่าพ่อ กำลังนั่งที่กึ่งกลางหน้าผากและลูกพูดว่า “นมัสเต” กับท่าน สติปัญญาของลูกมีความรู้ว่าลูกแต่ละคนคือดวงวิญญาณและ เป็นดวงวิญญาณที่รับฟัง ก่อนหน้านี้ลูกไม่มีความรู้นี้ ลูกได้รับร่างกายเหล่านั้นเพื่อที่จะเล่นบทบาทของลูก เหตุนี้เองจึงมี การตั้งชื่อให้กับแต่ละร่างกาย เป็นเวลาที่ลูกต้องกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณเพื่อที่จะกลับบ้าน มีการให้ชื่อเหล่านั้นแก่ ลูกเพื่อเล่นบทบาทของลูก ไม่สามารถมีกิจกรรมใดเกิดขึ้นได้โดยที่ไม่มีชื่อ จะมีกิจกรรมทางธุรกิจที่นั่นด้วย แต่ลูกจะกลับ มาสะโตประธาน เหตุนี้เองจึงไม่มีการทำกรรมที่เป็นบาปใดๆที่นั่น ลูกจะไม่ทำกรรมใดที่เป็นบาป อาณาจักรของมายาไม่ ได้คงอยู่ที่นั่น พ่อพูดว่า: เวลาที่ลูกดวงวิญญาณต้องกลับบ้าน เหล่านั้นเป็นร่างเก่า และแล้วลูกจะไปสู่ยุคทองและยุคเงิน ไม่จำเป็นสำหรับความรู้นี้ที่นั่น ทำไมลูกถึงได้รับความรู้นี้? เพราะลูกอยู่ในสภาพที่ตกต่ำ ลูกจะมีการกระทำที่นั่นด้วยแต่ จะเป็นการกระทำที่เป็นกลาง พ่อพูดว่า: ให้มือของลูกทำงานไปและหัวใจของลูกอยู่กับพ่อ ดวงวิญญาณจดจำพ่อ ในยุค ทองลูกบริสุทธิ์ และดังนั้นกิจกรรมทั้งหมดจึงเป็นจริง ในอาณาจักรที่ตาโมประธานของราวันทุกการกระทำของลูกไม่จริง เหตุนี้เองผู้คนจึงไปจาริกแสวงบุญ ฯลฯ ไม่มีใครทำบาปใดในยุคทอง ดังนั้นพวกเขาจึงไม่ต้องไปจาริกแสวงบุญ ฯลฯ ไม่ว่า ลูกจะทำอะไรก็ตามที่นั่นมีสัจจะ ลูกได้รับพรของสัจจะแล้ว ไม่มีเรื่องของกิเลสใดๆที่นั่น ไม่จำเป็นสำหรับการพูดโกหกใน กิจกรรมใดๆ ที่นั่นเพราะความละโมภพวกเขาจึงเฝ้าแต่คดโกงและขโมย สิ่งเหล่านี้ไม่ได้คงอยู่ที่นั่น ตามละครลูกกลายเป็น ดอกไม้เช่นนั้น โลกนั้นปราศจากกิเลสในขณะที่โลกนี้มีกิเลส ลูกมีการเล่นทั้งหมดอยู่ในสติปัญญาของลูก เพียงเวลานี้ เท่านั้นที่ลูกต้องทำความเพียรพยายามที่จะกลับมาบริสุทธิ์ ลูกกลายเป็นนายของโลกด้วยพลังโยคะ พลังโยคะคือสิ่งหลัก พ่อพูดว่า: ไม่มีใครในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาสามารถบรรลุถึงพ่อได้ด้วยการทรมานตนหรือการก่อไฟบูชา ฯลฯ ทุกคนต้องไปผ่านสภาพสาโท ราโจ และตาโม ความรู้นี้ง่ายดายและสนุกสนานมาก ลูกต้องใช้ความพยายามเช่นกัน เป็นโยคะนี้ที่ลูกจะกลับมาสะโตประธานที่ได้รับการยกย่อง มีเพียงพ่อเท่านั้นที่แสดงหนทางที่จะกลับมาสะโตประธานจาก ตาโมประธานแก่ลูก ไม่มีใครสามารถให้ความรู้แก่ลูก แม้ว่าบางคนจะไปยังดวงจันทร์ และบางคนแม้กระทั่งเดินบนน้ำ นั่นก็ไม่ใช่ราชาโยคะ พวกเขาไม่สามารถเปลี่ยนจากมนุษย์ธรรมดาไปเป็นนารายณ์ได้ ที่นี้ลูกเข้าใจว่าลูกเป็นของศาสนา เทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปและเวลานี้กลายเป็นเช่นนั้นอีกครั้ง เวลานั้นลูกจำได้ว่าพ่อเคยอธิบายสิ่งนี้แก่ลูกในวงจรก่อน หน้านี้ด้วยเช่นกัน พ่อพูดว่า: ผู้ที่มีศรัทธาในสติปัญญากลับมาได้รับชัยชนะ หากใครบางคนไม่มีศรัทธาเขาก็จะไม่มาเพื่อ รับฟัง แม้กระทั่งหลังจากมีศรัทธาในสติปัญญาแล้วบางคนก็กลับมามีความสงสัยในสติปัญญา มหารตีที่ดีหลายคนก็ พัฒนาความสงสัยด้วยเช่นกัน มีสำนึกที่เป็นร่างเพราะอายุของมายาเพียงเล็กน้อย บัพและดาธารวมเข้าด้วยกัน ชีพบาบา ให้ความรู้แก่ลูกและแล้วใครจะรู้ว่าท่านจากไปหรืออะไรเกิดขึ้น? ลูกควรถามบาบาว่าท่านอยู่ที่นั่นเสมอหรือท่านจากไป? ลูกไม่สามารถถามคำถามนี้กับพ่อ พ่อพูดว่า: พ่อกำลังแสดงวิธีที่จะกลับมาบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์ให้กับลูก พ่อมาและไป พ่อมีงานที่ต้องทำอีกมากมาย พ่อมาหาลูกๆ และแม้กระทั่งยังมีงานที่ต้องทำให้เสร็จสิ้นผ่านพวกเขา ไม่ควรมีใครมีความ สงสัยเกี่ยวกับสิ่งนี้ หน้าทีของลูกคือการจดจำพ่อ โดยการมีความสงสัยลูกก็สับสน มายาตบตีลูกอย่างหนักมาก พ่อพูด ว่า: พ่อเข้ามาในผู้นี้ในตอนสุดท้ายของชาติเกิดสุดท้ายของหลายต่อหลายชาติเกิดของเขา ลูกๆ จงมีศรัทธาว่าพ่อเท่านั้นที่

ให้ความรู้ให้แก่เราอย่างแท้จริง ไม่มีใครอื่นสามารถให้ได้ พอรู้ว่ถึงกระนั้นก็มีหลายคนที่สอบตกแม้กระทั่งหลังจากที่มีศรัทธาแล้วก็ตาม ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ ดังนั้นพ่อพูดว่า: จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอ! อย่าได้ติดกับในสิ่งใด เมื่อลูกพูดในลักษณะนั้นก็เข้าใจได้ว่าลูกไม่มีศรัทธาที่มั่นคง ก่อนอื่นใดจงเข้าใจสิ่งเดียวที่จะทำให้บาปของลูกได้รับการปลดปล่อย ไม่จำเป็นต้องพูดถึงเรื่องที่ไร้ประโยชน์ บาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อยด้วยการจดจำระลึกถึงพ่อ ดังนั้นลูกไปข้องแวะในเรื่องอื่นทำไม? เมื่อลูกเห็นว่ามีบางคนกลับมาสับสนกับคำถามและคำตอบ บอกเขาว่า: “สิ่งเหล่านั้นและเพียงแค่ว่าพยายามจดจำพ่อผู้เดียว” เมื่อลูกพัฒนาความสงสัยลูกก็จะหยุดศึกษาเล่าเรียนและแล้วก็จะไม่มีประโยชน์ใดอธิบายหลังจากที่จับชี้พจรของพวกเข หากพวกเขามีความสงสัยใดๆ จงทำให้พวกเขามีศรัทธาที่มั่นคงในประเด็นเดียวเท่านั้น ลูกต้องอธิบายด้วยไหวพริบอย่างมาก ก่อนอื่นใดลูกๆ ลูกควรมีศรัทธาว่าบาบาได้มาและกำลังทำให้เราบริสุทธิ์ ลูกมีความสุขนี้ หากลูกไม่ศึกษาเล่าเรียนลูกก็สอบตก แล้วดวงวิญญาณเช่นนั้นจะมีความสุขได้อย่างไร? ในโรงเรียนพวกเขามีการศึกษาเล่าเรียนในแบบเดียวกัน แต่บางคนเรียนและแล้วหารายได้หลายแสนในขณะที่คนอื่นหารายได้ห้าถึงสิบลูปี เป้าหมายและวัตถุประสงค์ของลูกคือการเปลี่ยนจากมนุษย์ธรรมดาเป็นนารายณ์ อาณาจักรกำลังมีการก่อตั้ง ลูกกำลังเปลี่ยนจากมนุษย์ธรรมดาไปเป็นเทพ เทพมีอาณาจักรที่ยิ่งใหญ่ การประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงนั้นขึ้นอยู่กับวิถีศึกษาของลูกและกิจกรรมของลูก กิจกรรมของลูกควรจะมีมาก บาบา(บราห์มา)แม้กระทั่งพูดถึงตัวเองว่า: ฉันยังไม่ไปถึงสภาพที่อยู่เหนือปวงกรรม ฉันเองต้องกลับมาสมบูรณ์พร้อม ฉันยังไม่กลายเป็นเช่นนั้น ความรู้นี้ง่ายดายมาก เป็นสิ่งที่ง่ายที่จะจดจำพ่อด้วยเช่นกัน แต่อย่างน้อยลูกก็ควรทำ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทาจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. อย่าได้หยุดศึกษาเล่าเรียนเนื่องจากการมีความสงสัยเกี่ยวกับประเด็นใดๆ เพื่อที่จะกลับมาบริสุทธิ์ก่อนอื่นใดให้จดจำพ่อผู้เดียว อย่าได้กลับมาข้องแวะในเรื่องอื่นๆ

2. อุปสรรคเข้ามาเมื่อสายตาของลูกจับจ้องไปที่ร่างกาย ดังนั้นมองไปที่กึ่งกลางหน้าผากเสมอ พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและพูดคุยกับดวงวิญญาณ กลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ กลับมาปราศจากความกลัวเมื่อลูกทำงานรับใช้

พร: ขอให้ลูกหลอมรวมอยู่ในความรักที่ไม่มีวันสูญสลายและไม่เห็นแก่ตัวของพ่ออย่างสม่ำเสมอและกลับมาด้วยกันมาได้
มายาไม่สามารถดึงดูดลูกๆ ผู้ที่หลอมรวมอยู่ในความรักของพ่ออย่างสม่ำเสมอได้ เช่นเดียวกับที่หยดน้ำหยดเดียวไม่สามารถอยู่บนเสื้อผ้านที่กันน้ำได้ ในทำนองเดียวกันผู้ที่อยู่อย่างหลอมรวมในความรักนี้จะกลายเป็นสิ่งที่กันมายาได้ มายาไม่สามารถจู่โจมลูกในทางใดทางหนึ่งเพราะความรักของพ่อเป็นสิ่งที่ไม่มีสูญสลายและไม่เห็นแก่ตัว ผู้ที่เคยมีประสบการณ์นี้จะติดกับอยู่ในความรักชั่วคราวได้อย่างไร หนึ่งคือพ่อและสองคือฉัน และไม่มีบุคคลที่สามที่สามารถเข้ามาในระหว่างเรา

คติพจน์: ผู้ที่กระทำในขณะที่มีความรักและละวางสามารถใส่จุดพลุสต่อไปได้ในหนึ่งวินาที

***** โอม ชานติ *****

สัญญาณที่ละเอียดอ่อน: เวลานี้ให้มีความใส่ใจอย่างลึกซึ้งที่จะกลับมาสมบูรณ์พร้อมและอยู่เหนือปวงกรรม

อยู่เหนือปวงกรรม หมายถึง การไม่ได้รับอิทธิพลของกรรม การเป็นนาย มีพลังอำนาจ และมีความสัมพันธ์กับประสาทสัมผัสทางร่างกายของลูก จงละวางจากความต้องการและการกระทำที่มีขีดจำกัดโดยใช้ประสาทสัมผัสทางกายของลูก การกระทำไม่ควรทำให้ดวงวิญญาณที่เป็นนายต้องพึ่งพิง แต่ดวงวิญญาณควรเป็นผู้ที่มีสิทธิทั้งหมดผู้ที่ทำการกระทำ การเป็นผู้ดลใจและดลใจให้เกิดการกระทำ รู้จักกันว่าการมีความสัมพันธ์ของกรรม ดวงวิญญาณอยู่เหนือปวงกรรมมีความสัมพันธ์ ไม่ใช่บ่วงพันธะใดๆ